

Рішення спеціалізованої вченої ради про присудження ступеня доктора філософії

Спеціалізована вчена рада ДФ 70.895.093 Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова, м. Хмельницький, прийняла рішення про присудження **Коноваленку Андрію Григоровичу** ступеня доктора філософії з галузі знань 08 Право за спеціальністю 081 Право на підставі прилюдного захисту дисертації – «Адміністративно-правові засади реалізації державної політики України в сфері енергетики в умовах євроінтеграції».

«03» серпня 2026 року.

КОНОВАЛЕНКО Андрій Григорович, 1981 року народження, громадянин України. Освіта вища: у 2022 році закінчив Міжрегіональну академію управління персоналом. Спеціальність – «Право».

З 2018 року займає посаду заступника начальника районного відділення збуту №2 СП «Енергозбут» КП «Київтеплоенерго».

Аспірант Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова. Дисертацію виконано у Хмельницькому університеті управління та права імені Леоніда Юзькова, м. Хмельницький.

Наукова керівниця – **Галус Олена Олександрівна**, кандидатка юридичних наук, доцентка, завідувачка кафедри конституційного, адміністративного та фінансового права Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова.

Здобувач має 4 наукових праць, серед яких 3 наукові статі – у виданнях, включених МОН України до переліку наукових фахових видань з юридичних наук та 1 тез доповідей, опублікованих у збірниках матеріалів науково-практичних конференцій:

1. Коноваленко А. Г. Програмні документи у сфері євроінтеграційної політики України: загальна характеристика. Щомісячний інформаційно-аналітичний журнал «Економіка. Фінанси. Право.» 2026. № 5. С.34-38. DOI: <https://doi.org/10.37634/efp.2026.5.7p>

2. Коноваленко А. Г. Зарубіжний досвід реалізації енергетичних стратегій: правовий аспект. Український політико-правовий дискурс. 2026. № 23 (2026). DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.20325602>

3. Коноваленко А. Г. Види завдань адміністративно-правового регулювання відносин у сфері електроенергетики в умовах євроінтеграції України. Аналітично-порівняльне правознавство. 2026. № 3. С. 407-412

4. Коноваленко А.Г. Енергетична безпека як багаторівнева категорія державної політики України в умовах євроінтеграції: збірник тез Всеукраїнського науково-практичного круглого столу, присвяченого 30-річчю Конституції України «Конституційно-правові засади організації та здійснення публічної влади в умовах воєнного стану» (м. Хмельницький, 03 червня 2026 року). Хмельницький : Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова, 2026. С. 30-31

У дискусії взяли участь голова і члени спеціалізованої вченої ради:

Рецензент – ГАВРІК Роман Олександрович, кандидат юридичних наук, доцент, професор кафедри конституційного, адміністративного та фінансового права Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова. Виступ позитивний із зауваженнями:

«1. Сформульовані в підрозділі 3.3 та загальних висновках пропозиції щодо вдосконалення законодавства (зміни до законів «Про ринок електричної енергії», № 1540-VIII, доповнення Кодексу комерційного обліку) є конкретними та обґрунтованими. Проте робота виграла б, якби ці пропозиції було доповнено орієнтовним формулюванням редакції відповідних норм та оцінкою можливих організаційно-правових наслідків їх упровадження, що підвищило б прикладну цінність дослідження.

2. В роботі, зокрема в підрозділах 3.1, 3.2 та 3.4, поряд із нормативно-правовими актами, офіційними документами ЄС та науковими працями використано значну кількість джерел інформаційно-аналітичного й публіцистичного характеру (матеріали ЗМІ, повідомлення компаній, аналітика бізнес-асоціацій). Хоча такі джерела є виправданими для підтвердження актуальних фактичних даних, яких немає в офіційних зведеннях, для дисертаційного дослідження бажано було б ширше залучити монографічну літературу та статті, індексовані в наукометричних базах Scopus і Web of Science, що посилює б теоретичне підґрунтя окремих положень».

Рецензентка – ГАЛУС Олена Олександрівна, кандидатка юридичних наук, доцентка, завідувачка кафедри конституційного, адміністративного та фінансового права Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова. Виступ позитивний із зауваженнями:

«Так, в окремих підрозділах роботи (зокрема, при аналізі балансуєчого ринку, РАВ-регулювання та географічної асиметрії мереж) виклад технічних та економічних аспектів функціонування енергетичної галузі за обсягом подекуди переважає над власне адміністративно-правовим аналізом. З огляду на спеціальність 081 «Право», доцільно було б послідовніше витримувати юридичний фокус дослідження, розкриваючи зазначені техніко-економічні питання виключно через призму адміністративно-правових механізмів, процедур регулювання та повноважень суб'єктів владних повноважень

Крім того, у підрозділі 2.3 автор виявляє існування двох паралельних систем оцінювання прогресу гармонізації законодавства – узагальненої звітності Кабінету Міністрів України (78–83 %) та диференційованої оцінки Секретаріату Енергетичного Співтовариства (від 26 до 75 % за кластерами) – та обґрунтовано доводить, що сама наявність двох несумісних методологій становить самостійну проблему прозорості державної політики. Водночас у роботі бракує пропозицій щодо шляхів практичного подолання цієї методологічної розбіжності. Було б доцільно почути позицію дисертанта під

час захисту стосовно того, яка з наявних методологій є більш придатною для наукового аналізу та оцінки реального стану гармонізації, а також чи можлива і в який спосіб гармонізація самих підходів до моніторингу виконання Україною своїх зобов'язань у сфері енергетики».

Офіційний опонент – ПУНДА Олександр Олегович, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри права Хмельницького національного університету. Виступ позитивний із зауваженнями:

«1. У загальних висновках та підрозділі 3.3 дисертант обґрунтовує необхідність закріплення в законодавстві єдиного визначення енергетичної безпеки. Проте в роботі не запропоновано конкретного нормативного формулювання відповідної дефініції. З огляду на те, що саме відсутність легального визначення автор називає однією з ключових прогалин, було б доцільно почути під час захисту авторську редакцію такої норми та обґрунтування того, у якому саме нормативно-правовому акті, спеціальному законі чи Законі «Про критичну інфраструктуру» її розміщення є оптимальним з погляду системності законодавства.

2. У підрозділі 3.2, аналізуючи досвід окремих держав-членів ЄС, дисертант приділяє значну увагу газовому та електроенергетичному секторам. Поза межами дослідження певною мірою залишилися питання адміністративно-правового регулювання атомної енергетики, що для України, з огляду на значну частку атомної генерації в енергобалансі, має особливе значення. Доцільно було б з'ясувати під час захисту, наскільки запропоновані автором висновки та класифікації є застосовними до сфери атомної енергетики з урахуванням її специфічного правового режиму.

3. Обґрунтовуючи пропозицію щодо запровадження формалізованого механізму взаємодії між Міністерством енергетики та національним регулятором, дисертант слушно вказує на проблему розпорошеності відповідальності. Водночас у роботі бракує аналізу можливих організаційно-правових форм такого механізму. Хотілося б почути міркування автора щодо того, якою саме має бути правова форма цієї взаємодії (міжвідомчий акт, спільний регламент, координаційний орган) та які гарантії унеможливлять перетворення такого механізму на інструмент опосередкованого впливу органів виконавчої влади на незалежний регулятор».

Офіційна опонентка – ПОПОВИЧ Терезія Петрівна, докторка юридичних наук, доцентка, професорка кафедри теорії та історії держави і права Ужгородського національного університету. Виступ позитивний із зауваженнями:

«1. У підрозділі 3.1 здобувач обґрунтовує багаторівневу модель енергетичної безпеки, виокремлюючи, зокрема, технологічну (кібернетичну) стійкість як самостійний рівень. При цьому в роботі бракує деталізації правового механізму забезпечення саме цього рівня. Хотілося б почути позицію дисертанта стосовно того, які конкретні зміни до законодавства про критичну інфраструктуру та кібербезпеку доцільно внести, щоб

кібернетичний вимір енергетичної безпеки отримав таке саме чітке нормативне закріплення, як і фізичний захист чи стратегічні запаси палива, і який орган публічної влади має нести провідну відповідальність за цей напрям.

2. Аналізуючи в підрозділі 3.4 боргову кризу на ринку електроенергії як системний недолік чинної моделі регулювання, дисертант переконливо доводить її самовідтворюваний характер. Водночас у роботі бракує деталізації конкретного адміністративно-правового механізму розв'язання цієї проблеми. Доцільним у межах дискусії видається окреслити бачення здобувана щодо того, які саме правові запобіжники доцільно закріпити на законодавчому рівні для забезпечення платіжної дисципліни на балансуєчому ринку та ринку допоміжних послуг, і яким чином запропоновані ним зміни співвідносяться з обмеженими фінансовими можливостями державного бюджету в умовах воєнного стану».

Голова ради – САМСІН Ігор Леонович, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри конституційного, адміністративного та фінансового права Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова. Виступ позитивний із зауваженням:

«Варто було дати ґрунтовніше визначення енергетичної безпеки»

Результати голосування:

«За» 5 членів ради,
«Проти» **НЕМАЄ**.

На підставі результатів відкритого голосування спеціалізована вчена рада присуджує **КОНОВАЛЕНКУ Андрію Григоровичу** ступінь доктора філософії з галузі знань 08 Право за спеціальністю 081 Право.

Голова спеціалізованої
вченої ради ДФ 70.895.093

Ігор САМСІН